

SZABAD IFJUSÁG

A DISZ KÖZPONTI VEZETŐSÉGÉNEK LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 82. SZÁM

Péntek, 1956 április 6

ÁR: 40 FILLÉR

244

DÍSSZEMLE

Harsonások nyitják meg az ünnepséget

Szuronyt szegezve, dübörgő léptekkel menefel a lövésze-egység. Nehéz gyakorlatukat méltán dicsérik a nézők

Harcokocsik alatt dübörög a föld

Szép volt, mert a tudás, az erő, a szív közösen alkotta. Nemcsak a szemet gyönyörködtette — adott erejéből is, hogy szeresd és bizzál benne...

Hallgasd, kürt szól. Kezdődik.

— Dísszemle, vigyázz! Fogadás balról, tisztelegj!

A kardok, szuronyok egyszerre emelkednek a levegőbe. Nagyon nehéz munka van e mögött a lenyűgözően szép tisztelegés mögött. Sok gyakorlás, kemény fegyelem. S ha arra gondolsz, hogy sokuk majdhogyanem az árvíz hősi munkájától jött ide — kétszeresen tiszteled ezt a pontosságot.

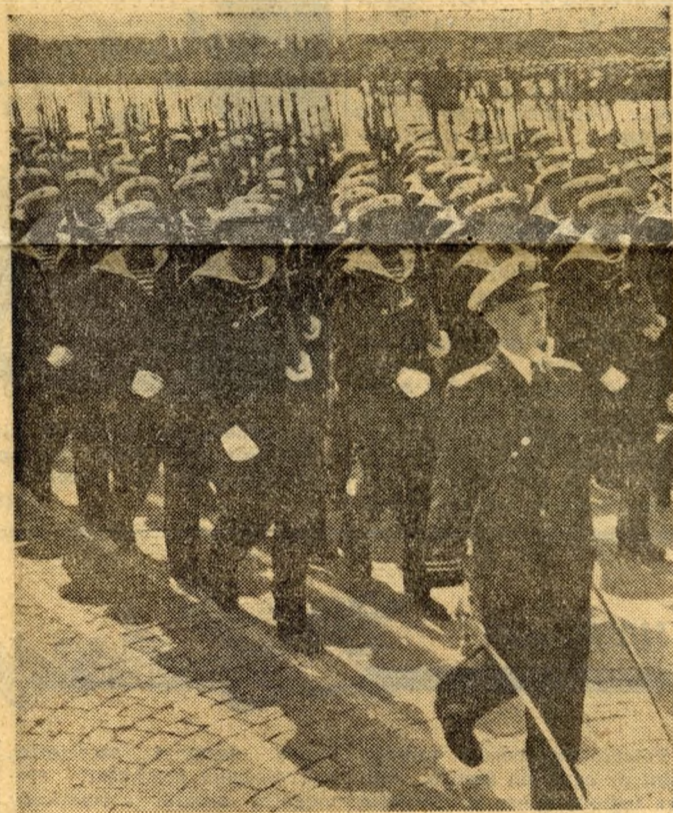
Mozdulatlan a tér. A honvédelmi miniszter mond beszédet. „A magyar nép helyesli és lelkesen támogatja pártunk és kormányunk külpolitikáját, amely a dolgozó milliók akaratát kifejezve a népek együttműködésének fejlesztésére, a teremtő béke megőrzésére irányul... Ezt a politikát szolgálják népköztársaságunk fegyveres erői is, amelyeknek egyetlen feladata, hogy szilárd fegyverbarátságban a szocialista tábor testvéri hadseregeivel, éberen őröködjék népünk szabadsága, békéje, szocialista vívmányai felett.”

Hatalmas, háromszoros hajrá hullámszik végig a beszéd végén a sorok között. S ezután megindulnak az egységek.

Ötvenezer szempár figyel minden mozdulatot. Saját fiaikat, saját hadseregeiket nézik a dolgozók. Kritikus szemmel: mennyit fejlődött, milyen erős?

S látod, elégedett ez a szépszájú bizottság. Pillanatonként dicsér. Dobpergéssel közeledik a Rákóczi katonai középiskolások dobos százada. Kétféle érzés van az emberben. Szeretné megsimogatni kipirult gyermekarcukat — s ugyanakkor szinte vigyázzba kapja magát a kemény katonatekintetek, nagyszerű egyöntetűséget bizonyító mozdulatok előtt. Nem tesszük egyiket sem, inkább tapsolunk, integetünk. Ezt aztán nem is hagyhatjuk abba. A tisztviselők, a lövészek, a fejük felett elzúgó lökhajtásos gépek kezelői, a flottilla matrózai, a huszárok, tüzérek, harckocsizók — mind-mind megérdemlik a dicséretet. Aki az erő, fegyelem, lelkesedés példáját kereste, megtalálta.

Szabadságunk születésnapjának nagyszerű, maradandó része volt ez az egy óra. Dicséret és köszönet érte néphadseregünk katonáinak.

A folyami flottilla matrózai — mint minden évben — most is nagy sikert arattak

Jaj, de szép...! A nézők örömmel figyelik az elvonuló harcosok minden mozdulatát

Táncoló lovak, kackiás menték — hatalmas taps, Jönnek a huszárok

Bátor ejtőernyőseink a földön is „otthon voltak”... (Bass Tibor felvétele)

Barátkozás... (Keleti Éva felvétele)